

Megtört a jég!

Áttörés a természetvédelmi korlátozások ellentételezése terén

Mondhatnánk, megszületett az első fecske, megtörtént az áttörés a természetvédelmi korlátozások ellentételezése ügyében. Jogerős bírósági ítélet és az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség jogerős határozata alapján több millió forint elrendelt természetvédelmi korlátozás miatti kártalanítás kifizetésére kerül sor. Az eset rövid leírása: a természetvédelmi hatóság időbeli korlátot szabott a gazdálkodó szervezetnek, miszerint augusztus 15. és március 15. között végezhető az adott területen az erdészeti igazgatóság jogerős engedélyével rendelkező véghasználat. A rendkívüli időjárási viszonyok miatt azonban az adott időszakban csak jóval több útfenntartási munkával, részlegesen és jelentős anyagi veszteségek mellett volt megoldható a fahasználat. Így a gazdálkodó

jelentős kárt és jövedelemkiesést szenvedett el. Az ügy 4 éve húzódik, ezalatt valamennyi jogorvoslati helyet megjárt, beleértve a Legfelsőbb Bíróságot is. Az erdőgazdálkodó azonban – igaza tudatában – nem tárgított és végül az illetékes természetvédelmi felügyelőségnek fizetnie kell. Mégpedig a pernyertes erdőgazdálkodó véleménye szerint nemcsak a kártalanítás összegét, hanem annak a per 4 évére eső kamatait, pontosabban a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresét is, hiszen hasonló esetben természetes az, hogy az állam felé fennálló tartozásainkat is ezzel a kondícióval kell kiegyenlíteni.

Tudomásunk szerint Magyarországon ez az első erdészeti eset, hogy a 276/2004. (X. 8.) kártalanítási kormányrendeletre hivatkozva, sikerült pert nyerni és tényleges pénzbeli kártérítést

kapni a természetvédelmi korlátozások ellentételezéseként. A siker értékét az is emeli, hogy a hivatkozott kormányrendeletet annak idején azzal a ki nem mondott szándékkal alkották meg, hogy minden kártérítési igényt elutasíthasson a természetvédelem. Bár a magyar jogrend nem precedens alapú, mégis rendkívüli hatása van az ügynek, hiszen bebizonyosodott, hogy Magyarországon az erdőgazdálkodásban is jogi alapja van az „aki korlátoz, az fizet” elvnek. És hogy mi kellett és mi kell a mostani és jövőbeni hasonló perek megnyeréséhez? Az ügyhöz tartozó valamennyi adat, természeti állapot pontos dokumentálása, rögzítése, alapos szakértői munka, kiváló jogi képviselő és türelem – gazdálkodótársaim –, végtelen türelem! Mindenesetre az út megnyílt, azon mindenki végigmehet és a jogos igények érvényesítéséhez Szövetségünk is támogatást nyújt. **Mert ne feledjük: aki (el)rendel, az fizet!**

Dr. Sárvári János
a MEGOSZ ügyvezető elnöke

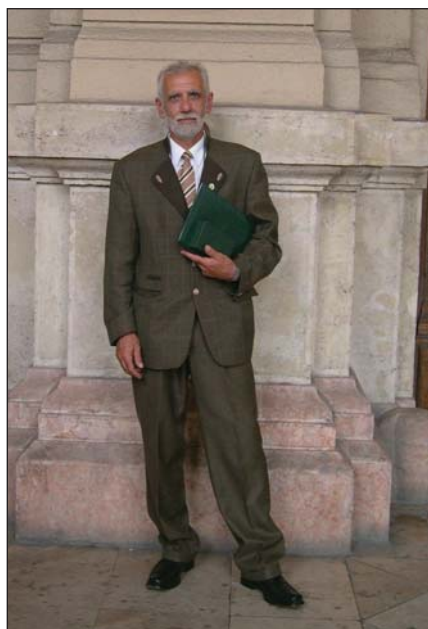
Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését kapott a MEGOSZ elnöke

Örömmel tájékoztatjuk a magyar magánerdő-tulajdonosokat és gazdálkodókat, hogy a 2012. augusztus 20-i ünnepségek alkalmából *Luzsi József*, a MEGOSZ elnöke, a magyar magánerdő-gazdálkodás fejlesztése érdekében végzett munkája, a kapcsolódó jogszabályok, és a vidékfejlesztés erdészeti jogcímeinek előkészítése során kifejtett tevékenysége elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült. A kitüntetés dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter a Hagymányok Házában 2012. augusztus 17-én megrendezett ünnepség keretében adta át.

A díjátadást követően megkérdeztük *Luzsi Józsefet*, hogy mit jelent számára a kapott kitüntetés és milyen elképzelései vannak a magánerdő gazdálkodás jövőbeni fejlesztésével kapcsolatban?

„A díj átvételkor azt mondtam Miniszter Úrnak, hogy: „Munkatársaim nevében is köszönöm Önnek!” Úgy vélem, a kitüntetés elsősorban a magyar magánerdő elismerése, annak a több mint 20 éves munkának és az abban résztvevőknek a díjazása, akikkel együtt dolgoztam

a nagyon nehéz helyzetben lévő magánerdő-gazdálkodás fejlődése, elfogadtatása érdekében. Ez a díj jelzi, hogy magas szinten is tudomásul veszik és értékelik azokat az áldozatokat is, amelyeket a magánerdősök ez irányú tevékenységük során hoztak.

Aki kitüntetését kap, az óhatatlanul elgondolkodik a jövőn is. A magánerdő, a más művelési ágban lévő földtulajdonokhoz hasonlóan, várhatóan felértékelődik a közeljövőben. Ezért a hazai erre vonatkozó jogalkotás egyszerűsítése és az uniós támogatások intenzívebb, célzottabb felhasználása is mind nagyobb szerepet kell, hogy kapjon. A magánerdők gazdasági funkciójának erősödnie kell, hiszen jól látható, hogy mindinkább az ebből származó bevételekre kell támaszkodnunk – természetesen a rendelkezésre álló uniós és állami források mellett – a magánerdővel kapcsolatos közcélú feladatok, társadalmi elvárások teljesítésekor is. Nem utolsósorban pedig ezek a források teszik lehetővé, hogy a magánerdők munkahelyteremtő képességét, az ott alkalmazható emberek számát tovább növelhessük a jövőben.

A magyar magánerdősök és a MEGOSZ tagság nevében ezúton is szeretettel gratulálunk!

Dr. Sárvári János
ügyvezető elnök